

Avis, mare, pare i tiets

La meva família va decidir emigrar perquè a Taza, al Marroc, on vam néixer, no hi havia feina i volien una vida millor. Els meus avis són de Taza. La meva àvia va néixer el 20 de juny de 1957 i el meu avi l'1 de gener de 1955. El meu avi va ser el primer a marxar quan era jove. Ell va buscar feina i va trobar una casa on viure. Quan ja estava tot preparat, va tornar a buscar a la meva àvia i els meus tiets i tietes i els va portar amb ell. Era un moment molt emocionant per a tots ells, perquè deixaven enrere la seva vida antiga per començar de nou. Amb el temps, el meu pare, la seva germana i la meva mare també van decidir emigrar. Ells van fer el viatge en dues parts primer van viatjar en cotxe durant gairebé un dia i després van agafar un vaixell durant tota una nit. Van poder establir-se en una casa, treballar i estudiar, i això va ser genial. Durant el viatge van tenir un gran ensurt. Els van robar la bossa amb tots els documents importants, això va fer que el viatge fos encara més difícil. Van haver de resoldre-ho tot ràpidament, i això els va fer estar molt nerviosos. Emigrar va ser complicat perquè van haver de deixar enrere persones que estimaven. Però, al mateix temps, estaven contents de venir, perquè esperaven aconseguir un bon futur per a nosaltres. Ara, aquí a Vilafranca, hem pogut fer nous amics i adaptar-nos a aquesta nova vida. És un canvi gran, però estem agraïts per totes les oportunitats que hem tingut.